

"Değerlenerek büyüyörüz"

eTwinning
proje ekipi

"Değerler Kasabası"
hikayesi

SCAN ME

Uzak diyarların birinde masmavi suların aktığı, bin bir çeşit canlının yaşadığı yemyeşil ormanlarıyla 'Değerler' kasabası varmış. Bu kasabadaki insanlar çok mutluymuş. Doğa bir ana gibi onlara her şeyi sunuyormuş.

Günler geçerken, kasabanın nüfusu giderek artmış. Kasabada yaşayan insan sayısı arttıkça doğaya verilen değer yavaş-yavaş unutulmaya başlamış. Diğer canlıların ne hissettikleri hiç umurlarında değilmiş. Öyle yaşamaya başlamışlar ki, kendilerinden başka kimseye saygı göstermez ve sevmez olmuşlar.

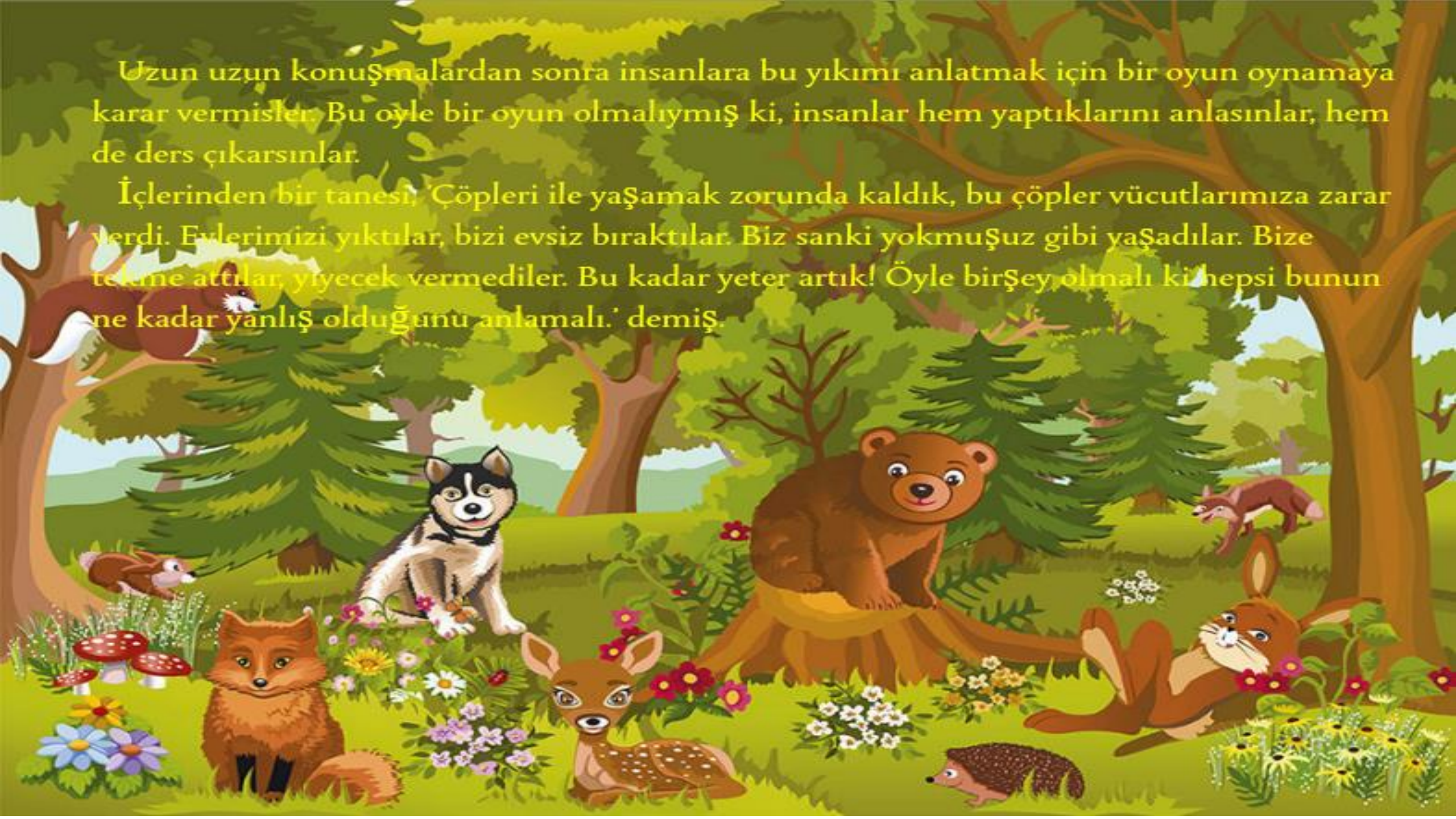
Bu artan sorumsuzluk nedeniyle, yerleşimdeki göl kurumaya başladı, yeşillik yıkıldı ve yerine yüksek binalar inşa edildi.

Bir gün hayvanlar bir araya gelerek insanlara sorumluluklarını öğretme ve hayatlarını geri alma yollarını aramaya başladılar. Neler yapabilecekleri hakkında konuşurlar. Öyle bir çözüm bulmaları gerekmektedir ki, buldukları çözüm, geri dönüşü iyice zorlaşan bu yıkımı sonlandırıp, insanlara güzel bir ders verebilecek özellikte olmalıdır.

Uzun uzun konuşmalardan sonra insanlara bu yıkımı anlatmak için bir oyun oynamaya karar vermişler. Bu öyle bir oyun olmalıymış ki, insanlar hem yaptıklarını anlasınlar, hem de ders çıkarsınlar.

İçlerinden bir tanesi, 'Çöpleri ile yaşamak zorunda kaldık, bu çöpler vücutlarımıza zarar verdi. Evlerimizi yıktılar, bizi evsiz bıraktılar. Biz sanki yokmuşuz gibi yaşadılar. Bize telime atıldılar, yiyecek vermediler. Bu kadar yeter artık! Öyle birşey olmalı ki hepsi bunun ne kadar yanlış olduğunu anlamalı.' demiş.

Olan biteni sessizce dinleyen baba ördek, "tertemiz gölümüz vardı, Şimdi ise çöplerle dolu, buna çözüm bulunmazsa yavrularımıza yaşam alanı kalmayacak" demiş.

Leylek söz alarak: - " Benim bir fikrim var demiş. İnsanların bulunmaktan hoşlandıkları parkları, plajları, piknik alanlarını ve oyun yerlerini ağzımızla taşıyacağımız çöplerle dolduralım" demiş.

Köpek leyleğe dönerek: "Onların yaptıkları sorumsuzluğu, bencilliği, düşüncesizliği biz de yaparsak onlardan bir farkımız kalmaz. Etrafı daha berbat bir hale getirmiş oluruz. Doğaya daha çok zarar vermiş oluruz. Bence daha farklı bir yol çizmeliyiz. " demiş.

Minik bülbül, daldaki leyleğe dönerek demiş ki: "Görüyor musun, řu kapkara gökyüzünü? Oysaki böyle miydi bu canım gökyüzü? Deniz mavi, gök yeşildi. Ne zaman bu hale geldi insanlar? Bence, güzel bir şarkı söyleyelim insanlığa. Belki duyarlar sesimizi..."

Doğa ve doğayı korumaya çalışan tüm canlılar rüzgarın seslerini tüm insanlığa duyurmaya yardımcı olduğu bir şarkı söylemeye başladılar. Belki insanlık kendine gelebilirdi.

Eyyy insanoğlu eyyyyy! Nedir bu acelen ve telaşın? Neleri yok ettiğinin farkında mısın ?Tüm bunları anlayabilmen için bir felaket mi gerekli?Özgürlüğünü ve yaşama amacını yeniden sorgula! Kendini dinle, dur biraz! Bunu anlaman için illa ki bir felaket olmamalı!

Tam bu sırada kasabanın en akıllı kişisi bu şarkıyı duymuş. Birden düşünmeye başlamış. Biz bu hayvanların yaşam alanlarına zarar verdik. Bunu kasaba halkına derhal anlatmalıyım demiş ve oradan uzaklaşmış.

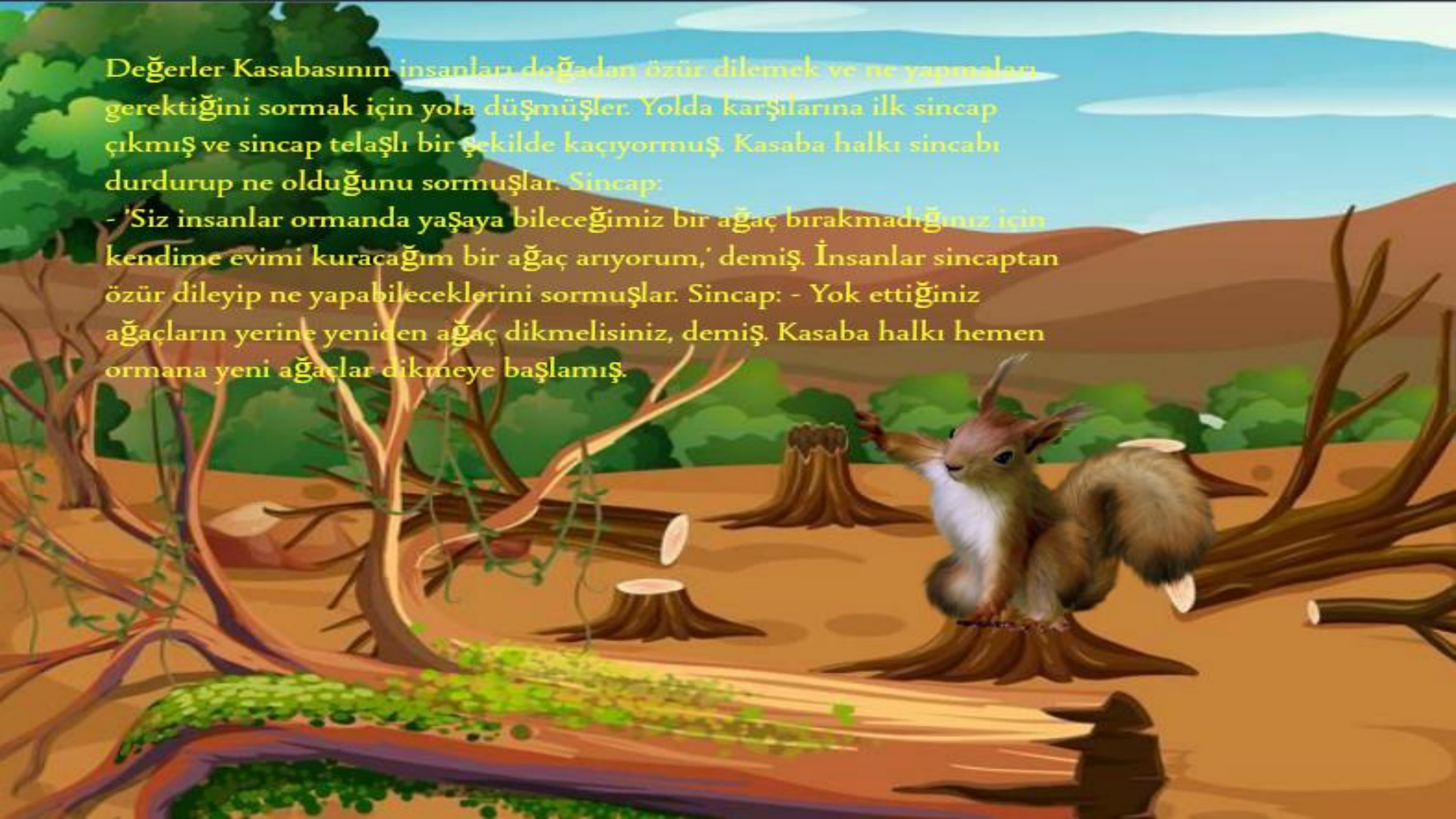
Bu adam kasabaya gelmiş insanları toplamış, bu durumu onlara anlatmış. Bu felaketin ortadan kaldırılmasının yollarını bulmaya çalışmışlar. Yoksa hayvanların ve bitkilerin nesli tükenecekti.

Doğaya ve canlıların yaşam alanlarına çok zarar verdik yol açtığımız çevre felaketini bir an önce çözmeliyiz demişler. Kendi aralarında görev dağılımı yapıp hep birlikte çevre temizliğine başlamışlar. Eskisi gibi “Deniz mavi, gök yeşil olmalı” diye düşünmüşler. Bunun kolay olmayacağını anlamaları çok sürmemiş. Çünkü doğaya düşündüklerinden çok daha fazla zarar vermişler.

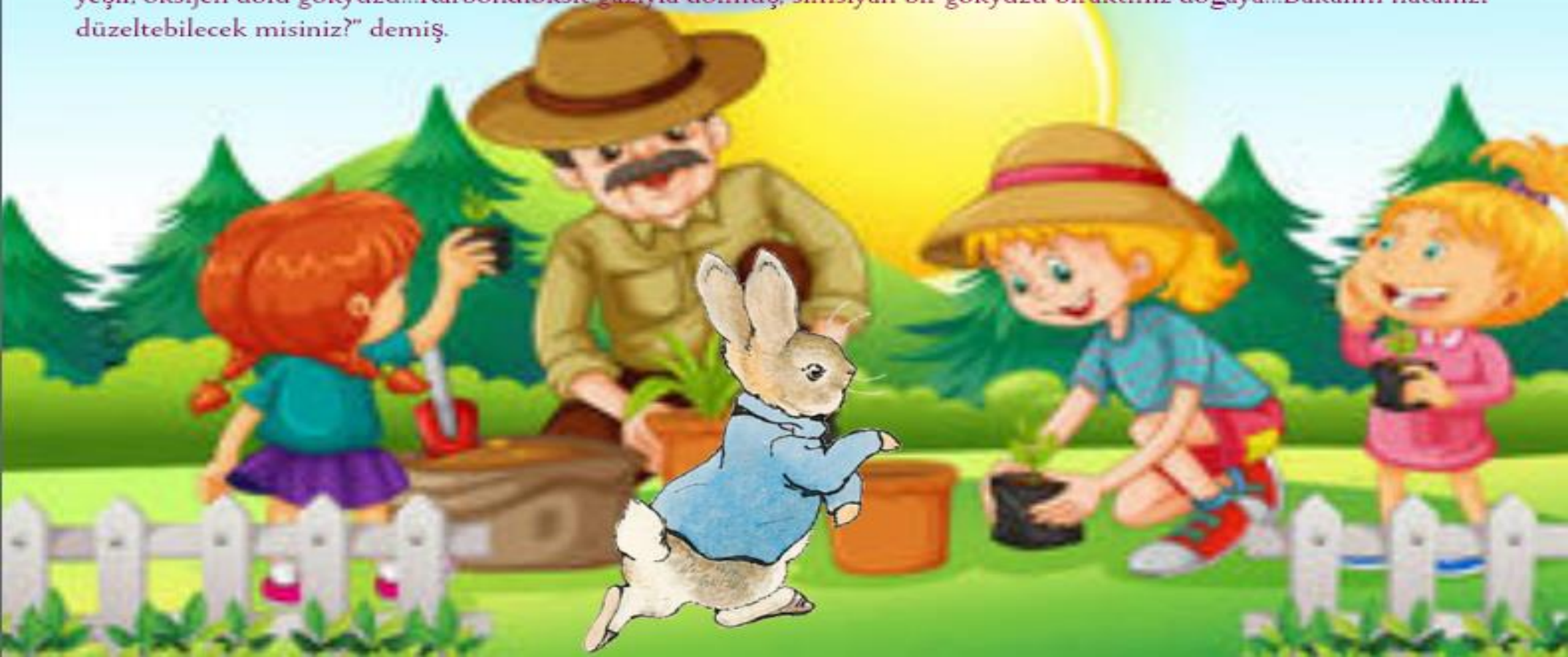
Gerçekten de bu hiç de kolay değilmiş,doğa küsmüş bir kere.Nerden başlayacaklarını da hiç bilmiyorlarmış.Kasaba halkı kara kara çözüm yolu düşünürken içlerinden biri öne atılmış.Arkadaşlar!Değerler Kasabamızı ne hale getirdik.Çok haksızlık yaptık hem hayvanlara hem gelecek nesillere.Soralım ormanlarımıza,denizlerimize,göllerimize.Onlardan af dileyelim,onlar bize en doğru yolu gösterecektir,demiş.

Değerler Kasabasının insanları doğadan özür dilemek ve ne yapmaları gerektiğini sormak için yola düşmüşler. Yolda karşılarına ilk sincap çıkmış ve sincap telaşlı bir şekilde kaçıyormuş. Kasaba halkı sincabı durdurup ne olduğunu sormuşlar. Sincap:
- 'Siz insanlar ormanda yaşaya bileceğimiz bir ağaç bırakmadığınız için kendime evimi kuracağım bir ağaç arıyorum,' demiş. İnsanlar sincaptan özür dileyip ne yapabileceklerini sormuşlar. Sincap: - Yok ettiğiniz ağaçların yerine yeniden ağaç dikmelisiniz, demiş. Kasaba halkı hemen ormana yeni ağaçlar dikmeye başlamış.

İnsanlar ağaç dikerken yanlarına Bilge Tavşan yaklaşmış. "Bu güzel orman yüzyıllardır bizim ve atalarımızın yuvasıydı. Sizlerle de burada dostça vakit geçirebilirdik. Oysa siz bizim evimizi cam, metal ve plastik atıklarla kirlettiniz. Attığınız plastik şişeler senelerce doğada yok olmuyor. Yerlerdeki bu cam parçaları güneşin ısıtmasıyla yangın çıkmasına sebep olabilir." demiş. İnsanlar bir kez daha nasıl bir felakete yol açtıklarını görmüşler.

Bilge Tavşan sözünü bitirirken leylek gelmiş yanlarına: "Şu gökyüzünü görüyor musunuz? Nerde o eski berrak, yeşil, oksijen dolu gökyüzü...Karbondiyoksit gazıyla dolmuş, siyah bir gökyüzü bıraktınız doğaya...Bakalım hatanızı düzeltebilecek misiniz?" demiş.

Kasaba halkı bu kelimelerden sonra bir daha anlamış güzelim doğayı nasıl bir canılık yaptığını. Çok pişman olmuş ve hatalarını telafi etmeye başlamışlar. İnsanların her biri takımlara ayrılmış ve doğayı eski haline getirmek için görev dağılımı yapmışlar.

İnsanların ilk görevi bu problemi ortadan kaldırmak için hayvanlarla birlikte çözüm bulmaktı. Bu yüzden ormana gitmişler. Hayvanlar kasaba halkını görünce hem korkmuş, hem de çok şaşırılmışlar. Hayvanlar ilk önce insanların onlara zarar vereceğini düşündüler. Fakat zaman geçtikçe insanların yaptıklarından pişman olarak, hatalarını telafi etmek için geldiklerini anladılar.

Dünya sadece biz insanlara ait değil. Biz bugüne kadar bilimsizce doğayı tükettik. Bizim haricimizdeki canlıların yaşamlarına dikkat etmedik. Bundan sonra çözüm olarak; yaşam alanlarımızı hep birlikte koruma kararı alıyoruz.

İnsanlar anladılar ki, doğanın güzelliğini korumak ve ya mahvetmek de onların elindedir. İsterlerse doğanın güzelliğini her zaman koruyabilirler. Böylelikle iklim değişikliğinin de önüne geçebilirler.

Hayvanlara da yaşam alanı bırakarak, doğayı daha güzel hale getirebilirler. Doğaya verdikleri zarar iyiden iyiye kavrayan Değerler Köyü sakinleri etraflarına baktıklarında, nasıl olup da doğaya bu kadar zarar verdiklerine inanmamışlar.

Dikilen ağaclar her yıl biraz daha büyüymüş. Şehrin havası da düzelmeye başlamış. Leylek neşeyle bağırmış "Gökyüzüne bakın!!!! Masmavi. Bunu duyan diğer hayvanlar leyleğin yanına gelmiş.

Mutluluktan neşe içinde dans etmeye, şarkılar söylemeye başlamışlar. Adeta evlerini, yuvalarını yeniden kazanmışlar. Gözlerinin içi neşeyle parlıyormuş...

Kasabayı terkeden bütün hayvanlar yuvalarına geri dönmeye başlamışlar. Kasabanın yeni halini görünce birbirlerine sarılıp, insanlara yardımcı olmaya başlamışlar.

Değerler kasabası sakinleri ve bütün hayvanlar şarkılar söyleyip dans etmişler. Mutluluktan ağızları kulaklarına varıyormuş.

İnsanların gözünde de o güne dek görülmemiş umut parıltısı varmış. Herkes yeni güne umut ve heyecanla başlıyor, yapacağı iş neyse dört elle sarılıyormuş. Mutluluğu uzaklarda değil kendi içlerinde bulmuşlar.

Tabiat eski haline döndü ve artan insan sayının yaşamı nasıl temin edildi. Değerler kasabasının akıllı insanları dönüşüm modeli hazırladılar. Biyolojiden düzgün istifade ederek qida problemini, suyu tasarruflu kullanarak su problemini, alternatif enerji kaynaklarından istifade ederek enerji problemini, atıkları geri dönüştürerek atık sorununu ve en önemlisi insanları bilgilendirerek ekoloji problemini halletti.

Gel zaman git zaman kasabanın güzelliğini duyan birçok insan kasabaya gelmeye başlamış. Bunların içinde eski kötü alışkanlıklarını değiştirmeyenler de varmış ne yazık ki. Kasabalı zorlukla anladığı hatasını tekrar yaşamamak için çok dikkatli olmalıymış. Yoksa bütün çalışmalar boşa gidebilirmiş.

Çevreden gelen duyarlı insanların da etkisiyle, kasabadaki bilinçsiz insanlar da eski kötü alışkanlıklarını terkederek doğayı korumaya karar vermişler. Hatta zamanla kasabada temiz tarım uygulaması başlamış.

Yapılan bu çalışmalar sonucunu kısa sürede vermiş. Değerler kasabası artık çevre kasabaları için örnek alınan bir kasaba haline gelmiş.

Dünyanın bütün canlılara ait olduğunu herkes anlamış ve canlıların yaşam haklarına saygılı olma bilinci bir gelenek halinde sürüp gitmiş.Öyle ki her yeni doğan çocuk için bir ağaç dikilmeye başlanmış.Köyün rengi adeta yeşile dönmüş.Ve onca zamandan sonra şundan emin olmuşlar; anlayışlı olmak, karşıdaki gibi düşünebilmek, empati kurabilmek, aslında sahibine yani insanın kendisine de yaşam kaynağıymış.

Yazarlar:

Mehtap ERGEN
Hasan Oğuzhan ERGEN
Ebubekir Sıddık KÖYSÜREN
Xanım Huseynova
EMEL YILMAZ
Şengül Barış
Seçil Yıldırım
Zennube ESEN
YUSUF ESEN
Fatma Şahin
Sevim YILDIRIM
Bahar BALTA KERİMOĞLU
Cevdet ÖZTAŞ
Badirisa Quliyeva
Zeki Mehmet YILDIRIM
Başak Neslihan Koca
Hacer KAÇAR
Hüseyin KAÇAR
Mürüde Dağışan
Belkis ERDEM
Gulnar Samadova
Gulyanaq Aliyeva
Tarana Hidayatova

Mürüde Dağışan
Belkis ERDEM
Gulnar Samadova
Gulyanaq Aliyeva
Tarana Hidayatova
Zehra YILDIRIM
Naile Sadıqova
İsmayılova Samire
Diler AYVAZ SİVRİ
Esra Genç
Semra Elaşmaz Yapakçı
Şenay UMUT
Şükran Takıcı Tombaş
Müjdat AYDOĞAN
Gulnara Nooyeva
Merve BABACAN
Zehra ÖNDER
Sultan ARSLAN
Şerife ÖZKOÇ

